

ÎNCHEIERE

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Iurie Șumcov
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Munteanu Anton,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii pentru Silvicultură „Hîncești-Silva” împotriva lui Munteanu Anton cu privire la repararea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de Munteanu Anton și menținută hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 12 aprilie 2012, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La 31 octombrie 2011, ÎS „Hîncești-Silva” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Munteanu Anton cu privire la repararea prejudiciului.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr. 15 din 06 decembrie 2010 a fost desfăcut contractul individual de muncă cu pădurarul cantonului nr. 12 ocolul silvic Cărpineni, Munteanu Anton în temeiul art. 86 al. 1 lit.g) Codul Muncii, cu numirea comisiei pentru primirea-predarea cantonului gestionat.

Susține că la data de 09 decembrie 2010 a fost efectuată predarea primirea cantonului în prezența pârâtului și membrilor comisiei și din condiții climaterice masa lemnoasă a rămas la păstrare după Munteanu Anton.

Menționează că prin scrisoarea nr. 193 din 28 martie 2011, pârâtul a fost avertizat că la data de 31 martie 2011 să fie prezent la parchetul încredințat, pentru a transmite bunurilor gestionate conform raportului privind mișcarea producției forestiere pentru luna noiembrie 2011.

Astfel, conform actului prezentat de contabilitate s-a stabilit neajuns de producție lemnoasă estimată conform prețurilor de realizare: lemne de foc, specie tare 19 m. steri - 6612 lei, lemne de foc specie moi 77 m steri - 12474 lei, pari de șpală 1,1 m³ - 660 lei, creangă 286 m steri - 3432 lei, lemn gater plop categoria II diametru 14-24 m³ la suma de 2088 lei, iar în total 25266 lei.

Conform ordinului nr. 137 din 30 iunie 2011 neajunsul masei lemnoase este reflectat în lista de inventariere la data de 31 martie 2011 și propus lui Munteanu Anton achitarea neajunsului.

Prin pretenția nr. 455 din 26 septembrie 2011 pârâtului i-a fost acordat termen până la 01 octombrie 2011 pentru repararea neajunsului, însă ultimul nu a reacționat, din care motiv a fost înaintată cererea de chemare în judecată.

Solicită ÎS „Hîncești-Silva” încasarea din contul pârâtului Munteanu Anton a prejudiciului material cauzat în mărime de 25266 lei, cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 12 aprilie 2012 acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat de la Munteanu Anton în beneficiul ÎS „Hîncești-Silva” cu titlul de prejudiciu material suma de 20262 lei, precum și taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 607,86 lei

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2012, a fost respins apelul declarat de Munteanu Anton și menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției date instanțele ierarhic inferioare au reținut faptul că, Munteanu Anton s-a aflat în relații de muncă cu angajatorul ÎS „Hîncești-Silva” până la 06 decembrie 2010, data la care a fost concediat conform art. 86 al. 1 lit.g) Codul Muncii, iar conform actului de inventariere din 31 martie 2011 comisia a stabilit, la ocolul silvic nr. 12, unde activa Munteanu Anton, neajunsuri la masa lemnoasă și anume: lemne de foc, specie tare 19 m steri, lemne de foc specie moi 77 m steri, pari de șpaleră 1,1 m/cub, creangă 286 m steri, lemn gater plop 2,9 m/cub, act care nu a fost contestat de ultimul.

Cu referire la prevederile art. 338 alin. (1) lit. a) și f) Codul Muncii, care indică că, salariatul urmează să repare prejudiciul dacă el a încheiat cu angajatorul contractul de răspundere materială deplină pentru asigurarea integrității bunurilor, a primit bunurile în baza unor documente, or, conform legislației în vigoare salariatului îi revine obligația reparării prejudiciului și art.341 Codul Muncii, care stimulează că mărimea prejudiciului cauzat angajatorului, se determină conform pierderilor reale, conform documentelor de evidență contabilă, instanțele au stabilit că, Munteanu Anton, poartă răspundere materială față de angajator, or, conform actului de predare-primire din 09 decembrie 2010, întocmit în prezența acestuia, masa lemnoasă a fost lăsată după el și constatat că la acel moment cioate nu s-au depistat, mai mult că ultimul a întocmit o informație, prin care și-a asumat răspunderea, că în timp de o lună să achite toate neajunsurile și că la momentul întocmirii lămuririi nu are datorii cu nimeni din muncitori, iar, la data de 16 decembrie 2011, Munteanu Anton, a achitat parțial suma prejudiciului în mărime de 5004 lei.

La 18 februarie 2013, Munteanu Anton a declarat recurs împotriva decizie instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate.

Menționează că, lemne de foc specie tare 19 m. steri au fost luate de Primărie sat. Cărpineni, fapt confirmat prin actele anexate la cererea de apel, creanga de 286 m. steri au fost luate de muncitorii care lucrau la tăiatul salcîmilor din pădure, care nu au fost remunerate prin contabilitate conform legislației în vigoare, dintre care nici un muncitor nu a avut pretenții către întreprinderea data, iar lemn de plop sunt și în prezent la locul respectiv din motivul că sunt putrede și nu au nici o valoare, pentru care comisia a refuzat să-i semneze actul respectiv.

Afirmă că cantonul 12 ocolului Silvic Cărpineni a fost dat altei persoane din 09 decembrie 2010 conform actului de predare-primire și cu gospodăria data nu are

încheiat contract cu privire la paza, mai mult că în perioada respectivă s-a aflat mai mul la spitalul clinic din Chișinău.

De asemenea invocă că de către ÎS „Hincesti-Silva” a mai fost înaintată încă o acțiune cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat în suma de 18.472 lei, în motivarea căreia a stat la bază procesul verbal conform art.134 CC din 19 aprilie 2011, pe cînd de inspecția Ecologică Hîncești din 17 mai 2010 a fost întocmit procesul-verbal pe art.134 CC în privința sa, pe faptul folosirii neautorizate a terenului din fondul forestier destinat pentru amplasarea depozitelor conform căruia dînsul a fost sancționat cu amenda în mărime de 300 u/c, și anume 6000 lei.

Susține că la 24 iunie 2010 de judecătoria Hîncești a fost admis contestația înaintată de el împotriva deciziei inspecției Ecologice Hîncești din 31 mai 2010 și s-a casat decizia cu încetarea procedurii contravenționale din lipsa faptei a contravenției.

Consideră că administrația ÎS „Hîncești-Silva” prin înșelăciune și falsificare de acte intenționează în privința sa acțiuni de încasare a sumelor enorm de mari, pe cînd dînsul a activat în funcție de pădurar timp de 25 ani cu un salariu de 800 lei.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Munteanu Anton nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Munteanu Anton asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Munteanu Anton ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul lui Munteanu Anton se consideră inadmisibil.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Iurie Șumcov

Tamara Chișca-Doneva